

Maade, hvorpaa Fordelingen mellem de enkelte Kredse skulde foregaae, var undergaaet en Modification, hvorved ved Siden af de opstillede Normer, Folketal, Befolkningens Tæthed og Assurancesummerne, gaves Finantsministeren og Amtsraadeene friere Hænder til at bestemme den Andeel, som skulde falde paa hver enkelt Commune. Seg kan derfor ikke Andet end høilig beklage, at man vil forlade dette System, før det er blevet tilstrækkelig prøvet, og gaae over til et nyt, som egentlig foreligger for os i en dobbelt Skikkelse, hvoraf den ene hæver den anden. — Seg skal berøre, hvad en foregaaende æret Taler har sagt om Kjøbstædernes og Kjøbenhavns forholdsvis Skatteindtægt. Det forekommer mig, at den ærede Taler har ganske overseet, at Skattebidragene i Kjøbenhavn begynde paa et høiere Trin end i Kjøbstæderne. Naar han har anført, hvor mange af de 2567 Skatteydere i Odense der ikke komme til at udrede Skat, fordi de have en mindre Indtægt end 250 Rd., saa maa han ikke glemme, hvormange flere af Kjøbenhavns Borgere der blive frie, fordi de ikke have en Indtægt af 400 Rd. Seg bemærker dette, fordi man er saa tilbøjelig til at troe, at Kjøbenhavnerne blive favoriserede. Kjøbenhavn maatte efter Loven af 1864 betale, efter et Indbyggertal af 155,000, 540,000 Rd., medens Kjøbstæderne med 204,000 Indbyggere have maattet betale kun 390,000 Rd. Man har altsaa virkelig regnet paa en større Skatteevne i Kjøbenhavn end i Kjøbstæderne. Dette Samme var ogsaa Tilfældet i 1864, idet Kjøbenhavn med sine 155,000 Indbyggere betalte 390,000 Rd., og Kjøbstæderne med deres 204,000 Indbyggere kun betalte 300,000 Rd. Seg troer altsaa ikke, at disse Talangivelser bevise, hvad den ærede Landssthingsmand meente, de skulde bevise. Seg skal slet ikke gaae ind paa at undersøge, med Hvormeget Indbyggere af Kjøbenhavn blive beskattede udenfor Kommunen, fordi de ligge de 4 Sommermaaneder i en anden Commune og altsaa der maae ansættes til Skattebidrag, med andre Ord, Hvormeget Kjøbenhavnerne have betalt af de 90,000 Rd., som ere udredede af Søkkelund Herred. Det blev sagt, at en Godseier skulde have ydet ligesaa megen Skat i Kjø-

benhavn som 5 Kjøbstæder i Landet. Det kan gjerne være, og naar vi see rigtigt til, er det endda maaffee kun for nogle Maaneder, hvori han har boet her i Byen, at han har maattet betale Skat. Men dette er som sagt kun Smaating, som det forekommer mig, at man ikke bør opholde sig ved. — Det er derimod som anført af den største Bigtighed at faae at vide, hvorvidt Finantsministeren giver det System, der nu foreligger for os saaledes, som det er blevet bearbejdet i det andet Thing, Fortrinet for det System, som han selv har bragt frem; thi det ene System er ganske vist himmelvidt forskjelligt fra det andet. Seg troer, at Finantsministeren har lagt meget stærk Vægt paa Udkastets § 13; men den Maade, hvorpaa Værdien af et Agerbrug eller Skatteindtægten af et Agerbrug herefter skulde udfindes, er ikke bleven forandret i det andet Thing, men den er aldeles forsvunden. Og istedetfor denne Tanke er man der kommen frem med en anden, nemlig den at søge Garantien for Skattens retfærdige Fordeling og for den Indtægt, som Staten skal have af den, igjennem en Række af Instantser, nemlig først Egningscommissiøner i hver Commune, i Kjøbstæderne Communalbestyrelserne og paa Landet Sogneraadeene, dernæst Skattecommissiøner, bestaaende af nogle dertil af Finantsministeren udvalgte Mænd, og endelig af en Overkattecommissiøn. I denne tredobbelte Gradation har man troet at finde en tilstrækkelig Sikkerhed og Garanti for, at Staten virkelig faaer, hvad den trænger til, og hvad man ved Loven har tilfigtet, at den skulde have, ligesom ogsaa en Sikkerhed for, at Hensynet til de enkelte Skatteydere blev saavidt muligt fyldstgjort. Efter min Mening vil den Tanke, man har fremsat i det andet Thing, ikke gjøre Fyldest i saa Henseende, der mangler et Led: hvem skal ansætte Communalbestyrelsens Medlemmer og Sogneraadsmedlemmer til Skat? Kunde man finde en saadan fjerde, eller første Instant, der havde at sætte dem i Skat, saa vilde derved den bedste Veiledning være givet til, hvorledes de nu videre skulde gaae frem ved Skatteansættelsen; saalænge man derimod ikke har en saadan Indretning, men Egningscommissiønernes Medlemmer blive ansatte til Skat tilsidst, saa